

**IN GE
SPREK
MET...**

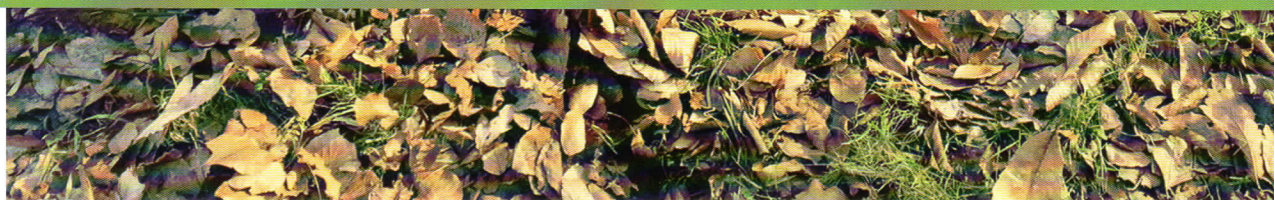

**Jacqueline
van Hoey
Smith**

REEËN ZIJN GEEN LOODJES

DOOR OSWIN SCHNEEWEISZ

De reeën zijn haar kindjes. Al een leven lang beheert Jacqueline van Hoey Smith de reeën in de duinen bij Rockanje. 'Reeën zijn geen loodjes', zegt Jacqueline van Hoey Smith. 'Als ik jagers hoor vragen hoeveel loodjes ze dit jaar hebben, gaan mijn haren recht overeind staan. Zo ga je niet met dieren om. Reeën zijn fantastische dieren die beheerd moeten worden in de ruimste zin van het woord.'

Passie voor reeën

Een passie voor het ree kun je Van Hoey Smith niet ontzeggen. Op de familiegronden, in de duinen van Westvoorne, woont en beheert ze al een leven lang reewild. Van Hoey Smith: 'Als meisje ging ik met mijn vader mee het veld in en toen ik hem op een nacht tijdens de bokkenjacht dood in de duinen aantrof zei ik: 'Pap, ik neem het reeënbeheer van je over.' Als ik op jacht ben is het nog steeds alsof hij over mijn schouder meekijkt.' Met haar vader schoot ze haar eerste ree, zoals ze ook met haar dochter het eerste ree schoot. Van Hoey Smith: 'Het is prachtig als je de liefde voor de natuur en de dieren aan de volgende generatie kunt doorgeven. We gaan vaak samen de duinen in, gewoon om even een rondje te lopen of op jacht. Met twee zie je veel meer en reeën laten zich zo mooi aanspreken in hun hele 'zijn' en met hun hele gedrag. Ze staan daar en je kunt ze 'lezen' van kop tot staart. Dat is wat mij fascineert.'

“Reeën laten zich zo mooi aanspreken in hun hele 'zijn' en met hun hele gedrag”

Explosieve groei reeënstand

Haar jachtveld omvat zo'n 1200 hectare duin- en bosgebied. Ook hier is de reeënstand explosief gegroeid. Van Hoey Smith: "Eind jaren zeventig schoot je hier enkele bokken en geiten per jaar. Nu zijn dat er tientallen. De reeënstand is enorm toegenomen en tegelijkertijd zie je dat leefgebieden worden verhakseld en verkwanseld, onder meer door Natuurmonumenten. Nagenoeg de hele kuststrook wordt door de natuurbeschermingsorganisaties kaal gekapt. Er moet stuifzand komen en ze willen 'embryonale duinen' waar plek is voor bijzondere flora en fauna zoals de Noordse Woelmuis en de Moerasknolorchis. Tot overmaat van ramp werden er ook nog vijftig grote grazers neergezet om de vergrassing tegen te gaan. Gevolg: het reewild liep verdwaald in het dorp. Werd zelfs al waargenomen bij de brug naar

Spijkenisse. Ik vind het een grof schandaal. Om een paar soorten terug te brengen, mag het leefgebied van reeën naar de gallemiezen worden geholpen. Het is puur subsidiebeheer: beheer gericht op het binnenhalen van subsidiegelden.'

'Verboden voor Natuurmonumenten'

Van Hoey Smith liet het er niet bij zitten. Ze plaatste een oude caravan op haar erf zodat de graafmachines van Natuurmonumenten er niet meer doorheen konden. 'Verboden voor Natuurmonumenten', stond er op een bord geschreven. Hoe verhoudt een dergelijke aanpak zich tot het feit dat het ree een beschermd diersoort is? Van Hoey Smith: Dat heb ik Natuurbescherming ook gevraagd. Dan zeggen ze: reeën vallen weliswaar onder de beschermd diersoorten, maar er zijn er genoeg en ze gedijen wel. Ze staan niet op de rode lijst met super beschermd soorten. Ik vind dat volkomen achterlijk. Je bent kennelijk beschermd, maar niet beschermd genoeg. Het reewild mag volgens de wet niet verontrust of verjaagd worden, maar hun biotoop mag wel rigoureuus naar de filistijnen geholpen worden. Je mag in dit land niet op reeën jagen zonder aan allerlei papierwerk te hebben voldaan en vragen te hebben beantwoord als 'is er sprake van significante economische schade, verkeersonveiligheid, volksgezondheid enzovoorts.' Als beschermd diersoort mag het ree niet door een dierenambulance of een goedbedoelende burger van het asfalt geschraapt of vervoerd worden, want dan pleeg je een zwaar economisch delict. Iemand die zijn hond los laat lopen krijgt een boete, maar een natuurorganisatie mag ongestraft een heel leefgebied vernielen. Ik word daar des duivels van. Normaal gesproken hadden we hier ongeveer tien verkeersongelukken met reeën per jaar, nu zijn dat er jaarlijks wel zestig. Het is schering en inslag. En weet je wat Natuurmonumenten zei toen ik hen daarop attendeerde? 'Dan schiet je er toch gewoon een paar meer dood.' Ze wil geen luis in de pels zijn, ze is geen beroepsquerulant. Wel wil ze, vanuit haar betrokkenheid bij de flora en fauna, de mooie verkooppraatjes over eigentijds natuurbeheer ter discussie stellen. Van Hoey Smith: 'Al die organisaties hebben hun mond vol over natuurdoelen, maar een leefgebied van reeën is ook natuur. Wij als jagers moeten bij het beheer ook met van alles en nog wat rekening houden. Waarom geldt dat dan niet voor het natuurbeheer van grote organisaties?'